

Delovanje društva. — Društvo zboruje v teku tega leta danes četrtočkrat. Zborovanja pa so se vršila po naslednjem redu. Dne 29. prosinca X. občni zbor v gostilni gospoda Ivan Hausenbichler-ja v Žalci, s prav zanimivim govorom g. dežel. in okraj. živino-zdravnika Martin Jelovška o živinoreji sploh. Dne 28. maja XI. občni zbor v gostilni gospoda Ivana Kopriva v Gotovljah. Tukaj naj omenim podučljivi govor znanega strokovnjaka gospoda Antona Petriček o škodljivcih sadnega drevja. Dne 20. avgusta pa se je priredil izlet v Št. Pete, kjer se je vršil ob enem na vrtu g. Ivana Petrak XII. občni zbor, pri katerem nas je strokovnjaški podučeval g. potovalni učitelj J. Bele v večih panogah kmetijstva, posebno v narejanju sadnega mošta.

Odbor društva imel je tudi to leto 5 odborovih sej, po številu 14 do 18, v katerih je preresetoval o važnosti društvenih zadev. Pri teh imenoval je tudi odbor 10 častnih udov, zavoljo njih neprecenljivih zaslug in ti so: gosp. Tone Goršek, trgovec in orglavec v Gotovljah, gosp. Ivan Hausenbichler, veleposestnik v Žalci, č. g. Balant Par, kn. šk. duh. svetnik in župnik, č. g. Blaž Cilinšek, župnik v Zagorji, g. dr. Ivan Dečko, odvetnik in deželni poslanec v Celji, g. dr. Josip Srncec, odvetnik in deželni poslanec v Celji, gospod Martin Cilinšek, profesor v Ptui, g. Tomaž Grah, sedaj učitelj na Spod. Ponikvi, g. Anton Petriček, učitelj v Žalci, g. Martin Jelovšek, dežel. in okraj. živinozdravnik v Braslovčah. (Konec prih.)

O plemenjenju krav in telic.

Kar se tiče naše živine, pač ni tolike sitnosti za gospodarja nobena druga stvar, kakor če se lepa, dobro rejena telica v svojem času ne lovi ali če še ne pre-stara krava ne vzame plemena.

Daleč na okrog povprašuje se in iščejo se zdravila vsake baže, gospodinja kuha kravi ali telici vse mogočne stvari, jo tako rekoč pita in pazi skrbno na njo, a žival le ne postane breja.

Pravi vzroki so v mnogih slučajih znotranje bolezni na onih delih ali organih, ki služijo in se rabijo v plemenjenje. Ti so ali premajhni, nedorasi ali čez-naravno veliki, če pa zblijo, so polni gnoja in sokrovice. Pri nekaterih telicah pa je neplodovitost že pri-rojena in tu ne pomaga nobeno zdravilo.

Navadno, smemo reči, večidel pa je to, da je krava ali telica predebela, predobro rejena. Tega morda marsikateri ne verjame, ali vsaj čudno se mu zdi. Pa temu je tako.

Organi, ki morajo pred vsem biti krepki, zdravi in čili, odebelijo pri dobrem krmljenju najrajši in postanejo tako debeli, da so kar v mast zaviti. To pa ravno največ škoduje in telice, ki se predobro krmijo, se bodo pozno ali pa nikdar lovile.

Torej naj gospodar one telice, katere hoče imeti za pleme in krave, od katerih hoče dobro in veliko mleka dobiti, ne redi predobro, naj ne poriva pred nje najboljše in največ krme, ampak kolikor je prav. Ne le da mu potlej krme primanjkuje ali da mora druga živina zavoljo tega stradati, ne samo to, ampak neumestno, predobro krmljenje molznih krav in telic prinaša mu naravnost veliko škodo in povzročuje marsikako zgubo ali vsaj zamudo. Lepih telet ne bo imel tako hitro v svojem hlevu!

Ribarija.

Ribji zarod bode oddajal samostalni ribarski odsek kranjske kmetijske družbe po teh-le cenah: 1.) Oplojene ikre ameriške šarene postrvi, tisoč po 4 gld. 50 kr. Šarenka se drsti meseca marcija, ikre pa se bodo v

cenó zaračunjenem zavoju razpošiljale meseca aprila. 2.) Izvaljen zarod od šarene postrvi, in sicer pred popolnim porabljenjem rumenjaka, tisoč ribic po 9. gold. 3.) Enoletne šarenke po 14 kr. 4.) Dveletne šarenke po 30 kr. 6.) Odrastle plemenske šarenke, ki se bodo že drstile v marciji 1. 1894. kg po 4 gold. Ker se ob konci meseca februarja in v pričetku meseca marcija najlaže poznajo mlečniki in ikrnice, zato je takrat najboljši čas za naročitve. 6.) Enoletne potoške (domače) postrvi po 5 kr. 7.) Dveletne pa po 10 kr. Cene veljajo v ribogojnem zavodu na Studenci pod Ljubljano.

Sejmovi. Dne 4. februarja v Mariboru, na Dobrni, v Gornjem Gradu, pri Sv. Petru in Radgoni in v Vojniku. Dne 7. februarja v Celju in v Radgoni.

Dopisi.

Iz Hoč. (Raznoterosti.) Pri nas je vse podremano in zaspano. Pač pa je živo, kakor v mravljinjaku tam, kjer »ne bodi ga treba« svoje prijatelje in hlapce razveseljuje in navdušuje z žgano pijačo. Ko bi še ob nedeljah in praznikih ali vsaj med božjo službo ne bilo! Vendar za ljubim krajcarjem vse drvi. Hočane pa še tudi drugod črevelj tišči. Prostornega, primernege šolskega poslopja je treba. Zdajno je tako malo, da sta le prvi in drugi razred s poldnevnim podukom v njem. Kje pa je tretji, saj pač imamo tri učitelje? Predragi bralec, nikar se preveč ne čudi modremu vzgojevanju, s katerim naša šolska oblast osrečuje našo mladino. Tretji razred imamo menda edini Hočani v gostilni. Pritlično gostilna, nad njo šola. Že precej let se naši od občin v krajni šolski svet poslani očetje poganjajo za razširjenje šole. Načrtov bilo je že več. Pa vsi ti načrti so se zdrobili ob trmoglavosti moža, kateremu prostori v stanovanje odločeni niso nikdar dovolj prostori. Bog ve, kaj bi vse rad imel. Morebiti salon za sprejem, potem enakega s perziškimi preprogami prevlečenega za kajenje, tretjega za igro itd., kakor jih ima velika gospoda. Naši žepi pa so zelo plitvi in površ še malone večinoma suhi. Od kod toraj denarja za tako palačo? Toda moder mož ima vedno pri roki dober svet, posebno ako mu teče v žilah velikonemška kri in še celo ime priča, da so njegovi pradedi v velikanskih nemških gozdih na medvedovih kožah ležali in želod hrustali. Hajd toraj po denar tje, kjer je, k nemškemu šulvereinu po judežev groše! Prodajmo slovenščino — vero damo na vrh — in za dobljene srebrnike postavimo šolsko poslopje. Kaj ne, krasen svet! Izgled so nam dali Razvanjčani. Imajo krasno šolsko poslopje; v njegovih učilnicah prismuknjene bedake kot učence; na svojih posestvih pa vse polno dolgov. Nekdaj bili so v Razvanji najboljši kmeti, kar jih je bilo v Hočki župniji; kmalo pa bodo najslabši, če se niso. Eden je še trden, pa še tisti je veren Slovenec. Tako jih je osrečila šulvereinska šola. — Zatoraj mož poštenjaki, zastopniki vrlih slovenskih občin v krajnem šolskem svetu, ne dajte se premotiti od mož, kateri nimajo čustva ne za vaše krvavo prisluzene krajcarje, ne ljubezni do vaših otrok, katere hočejo odtujiti maternemu jeziku ter jih vreči v žrelo nemškemu šulvereinu. Postavite šolo, kakoršno zamorete s svojim denarjem, ne pa s peklenskimi judeževimi groši, katere boste morali prej ali slej z velikimi obrestmi vračati. Zahtevajte pa tudi pri sejah krajnega šolskega sveta slovenski zapisnik, katerega boste vsi dobro razumeli, da ne bo treba pri seji tolmača. Zgodilo se je namreč, da največi nemškutar ni razumel nemškega zapisnika ter je svojega soseda vedno

nadlegoval, naj mu po slovensko pove. Še enkrat toraj: pozor slovenski možje, da ne smuknete v nastavljenemu nemškutarsko past ter vas šulvereinski maček ne dobi.

Iz Frama. Tudi mi nismo zadnji, če tudi le rerdko-kedaj o nas slišite. Veselica, katero jo v nedeljo priredilo tukajšnje bralno društvo pri g. Stampflu, kazala je, da je še življenja in poguma med nami dovolj, samo v časih ga je treba nekoliko buditi, da ne zadremlje. Nismo se nadjali, da nas bode toliko, vendar pa smo še marsikaterega kmeta pogrešali, ki nas drugači ne zapuščajo, da ne govorimo o ovih, katere smo navajeni pogrešati. Mične pesnice, domače, kakor umetne menjavale so z govori, katerih večina je bila namenjena ustanovitelju in blagemu podporniku našega bralnega društva, g. dr. P. Turnerju na Dunaju, odboru društva in našim ljubim gostom iz bližine in daljave. Na tem mestu še se enkrat zahvaljujemo onemu gospodu iz Gornje Polskave, ki nas je s svojim krasnim glasom in veselim srcem tako razveseljeval, da ga ne bomo pozabili. Ko smo mislili, da smo najbolj volje, pridejo nenadoma trije Ribničani, ki so na svojem potovanju tudi v naš kraj zašli. Najbrže se jim je naše veselje še prevelo zdelo, kajti začeli so nam prepevati o istej slabej predzličnej dobi, o iznajdbi žlic in burkelj in še o marsičem drugem, da ni bilo konca smehu. Nastopil pa je tudi tukajšnji tamboraški kvartet in nas iznenadil z mnogimi narodnimi pesmami. Obljubil nam je tudi, da nas hoče v prihodnje vrlo podpirati. Vsled tega in ker se nam je ta veselica tako dobro posrečila, kakor tudi zato, da nam naša vesela žila zopet ne zaspi, priredi društvo v kratkem enak večer, h kateremu že danes sosebno tudi ove vabimo, ki za sedaj vsled prevelikega dela, kojega imajo z luščenjem bučic, niso vtegnili priti. Tedaj na veselo in srečno svidenje!

Iz Petreške občine. (Volitve) spravijo navadno tudi v občini, ki je sicer mirna, kakor v postu, ljudi nekaj po konci. Tedaj se pokažejo tudi stranke, o katerih sicer ni kaj videti. Tako smo imeli tudi mi volitve v občinski zastop in potem v obč. svet. Pri zadnji ste se pokazali tudi pri nas dve stranki, ena za prejšnjega župana, druga pa za novega. V časih je pač treba tudi kaj obnoviti in kaj bi torej ne bilo tako tudi pri županstvu? Da napeljuje vsaka stranka vodo na svoj mlin, to je le naravno in to smo mi, petero nas je bilo, ali tudi naši nasprotniki so storili tako. Jaz mislim, da je to v redu, dokler se dela in govori pošteno; na naši strani se je godilo tako in ne damo si v tem ničesar očitati. Za sedaj je zmagala sicer nasprotna stranka, ali naj zna, da ji bomo gledali na prste v vsem, tudi pri obč. gospodarjenju. Slovenci pa smo, upam, vsi iz srca. Več besedij ni treba!

Iz Ljutomerske okolice. (Opozorujemo) slavne šolske oblasti, da se na šoli Sv. Petra pri Radgoni »šolska naznanila« že več kot 15 let otrokom v goli nemščini podajajo. Je-li šola nemška? Ali ne ve šolsko vodstvo, da imajo naznanila važni namen, stariše na napredek njih otrok v šoli opozorovati? Gotovo je torej, kakor mi je več starišev zagotovilo, da se za naznanila nihče ne zmeni. Je-li to tudi drugače mogoče? Ali bo deželni šolski svet kmalu in resnobo to nepravno vodstvo podučil, katere dolžnosti da ima in da je vodstvo slovenske šole! Mi zahtevamo, da se vsi zapisniki, »šolska naznanila«, sploh vsa javna pisma te šole v dobri, mi rečemo, v dobri slovenščini zvršuje. Bog pomози, da bo kmalu drugače, in da bo Orehovski godbi konec.

Od Sv. Lovrenca v Puščavi. (Dopisu) v tretji številki »Slov. Gosp.« imamo drugi farmani tudi nekaj dostaviti, in sicer to-le: Kar zadeva omenjene pretepe, obžalujemo jih mi z dopisnikom vred. Kaj moremo

farmani zato, če se ptuji petelini tukaj praskajo! Kar pa zadeva prenovljenje naše farne cerkve, smo ga vsi veseli. Hvaležni smo, in bomo ostali veleč. gosp. župniku Toporišču. Ali dopisnik je pozabil omeniti, kdo se je zato reč najbolj trudil. To so bili naš tačasni gosp. kaplan Vračun. Od hiše do hiše so po naših gorah hodili in denarje zbirali. Čast toraj, komur čast, pa tudi hvala, komur hvala! Sitnosti s cerkvenimi stoli, kakor jih dopis omenja, se nam kaj čudne zdijo, ker jih mi nimamo; akoravno smo nekateri prav daleč od cerkve doma, pa najdemo svoje plačane sedeže vedno prazne t. j. za nas pripravljene, kečar v cerkev pridemo. Če pa jih on ali kdo drug ne najde, tiči pač uzrok v čem drugem.

Iz Čadrama. (Konec.) Po svoji dolžnosti v smislu navdušenega opomina višpastirskega je odbor delal za dosego svojega namena, in si je 40 novih udov pridobil, ter šteje zdaj 1077 dobrotnikov, ki so le enkrat ali večkrat samo po 52 kr. za novo cerkev vložili. Društvo prejelo je z vplačanimi obrestmi vred lani 2300 gld. novih dohodkov in je že za 100 štrtinjakov apna, za lamanje kamenja in za opeko izdalo 1700 gld. Ne tako zdatno, kakor druga leta, so nas tuji dobrotniki podpirali, vendar smo, hvala Bogu, od njih dobili 344 gld. Ako bi nemški liberalni krivec se pri nekaterih ogrel za božjo čast in pravo omiko ljudstva, moglo bi se pri nas kaj več storiti. Za nas se spodobi lepa in prostorna cerkev, a za takošnjo imamo še res veliko premalo denarja, zato smo pač vnovič prisiljeni tudi na vrata za čast božjo vnetih domačih in tujih katoličanov trkati, da nas zdatno podpirajo in pomagajo kamen do kamena podlagati, dokler ne pozidamo lepe nove hiše božje, kajti z 20.000 gld. se da le tam še kaj čednega napraviti, kjer vsi farani skupno radi vse gradivo zastonj dajo, vožnje in ročna dela Bogu v čast opravijo in na druga ne mislijo, kakor da bi hitro lepo cerkev pred seboj videli. Takšnih dobrotnikov nam je treba, in tistih si bomo tudi prosili v novem letu.

Od Sv. Lovrenca ob kor žel. (Spomin) Dne 5. januarja smo izročili hladni zemlji truplo pokojnega tovarnarja in veleposesnika Jož. Kasal, rod. Čeha. Po silno mučni bolezni je izdihnil svoje dušo previden s svetimi zakramenti za umirajoče, in udan v božjo voljo. Rajni gospod bil je dober prijatelj pokojnega gospoda župnika, in sploh vseh duhovnikov. Zatoraj pa tudi zdaj počivata z gospodom župnikom na pokopališču blizu skupaj. Bog daj, da bi bila tudi v večnosti blizu, kakor sta tukaj rada skupaj. Da je pokojni bil obče ljubljen od vseh, to je pokazal njegov sijajni pogreb, katerega se je hotel udeležiti, skoraj vsakdo. Bil je nadalje tudi zvest sodržavljani, in ob enem tudi Slovan. On je rad zahajal v naše narodno shajališče. S tem je pokazal, da se ni sramoval svojega rodu slovanskega. Naj počiva v miru!

Od Sv. Andraža v Slov. gor. (Naše bralno društvo) je imelo v nedeljo 7. t. m. v gostilni gosp. Rola svoj IV. občni zbor, pri katerem so se volili v odbor sledeči: Jakob Klinar, posestnik v Smolincih in ud okr. šol. sveta svetlenarčkega, predsednik; gosp. Ivan Strelec, nadučitelj, podpredsednik; gosp. Josip Čeh, učitelj, tajnik in blagajnik; č. g. Jakob Očgerl, župnik, Gregor Druzovič, posestnik v Drbetincih, Jurij Petek, gostilničar na Gibini, odborniki. Odbor bode z veseljem in lahko deloval, ker društvo ni zaspano. Ljudstvo rado čita in mnogo čita. Ves zimski čas krožijo društvene knjige in časopisi po fari od uda do uda. To redno izposojevanje društvenih knjig in časopisov pa vzbuja pri ljudstvu vedno bolj veselje do čitanja in pridobi vedno več prijateljev bralnemu društvu. Zato se nam je pa tudi letos pri občnem zboru pridružilo 25

novih udov, kar je za našo majhno faro gotovo najboljše znamenje napredka. Gotovo pa tudi v dolgih zimskih večerih ni boljše in lepše zabave za priprosto ljudstvo, kakor čitanje lepih knjig in dobrih časopisov. Veselo je pa tudi videti, kako pridno se naročujejo farani na dobre domače liste. Priklati se sicer že nekoliko časa med dobrimi listi tudi neki leni »Delavec«, ki svojim naročnikom vedno pridiga, kako veselo bi bilo samo osem ur na den delati. Pridni slovenski delavec se pa vendar še zmiraj drži lepih besed »Moli in delaj!«, ker ve, da bi mu šlo kmalu rakovo pot, ako bi samo osem ur delal, potem se pa na trebuh vlegel ter »Delavca« čital in premišljeval. Slovenski kmetje in delavci, vi se pa rajši pridružite bralnim društvom, ki vam gotovo rada postrežejo z najboljšim branjem.

Iz Središča. (Gasilno društvo) naše je imelo dne 7. januarja t. l. občni zbor, pri katerem je bilo voljeno to-le načelnštvo: g. Jakob Klemenčič načelnik, Franc Horvat podnačelnik, Ivan Kolarič tajnik in blagajnik Jožef Ploh vodja in Ivan Ploh podvodja plezalcev. Jakob Škorjanec vodja. Kon. Venigerholz in Martin Vrabel podvodja brizgalničarjev, Jožef Zidarič orodni oskrbnik. Preden se je volitev pričela, se mnogo zasluženi načelnik g. Ivan Kočevar zahvali za dosedaj skazano mu zaupanje kot načelniku, ter naznani, da mu ni mogoče več biti na čelu temu človekoljubnemu društvu radi premnogih opravkov, ki jih ima ali njegova ljubezen, katero goji v svojem srcu do gasilnega društva, gnala ga je, akoravno se je načelnštvu odpovedal, da še ostane ud tega društva s tem, da pristopi k varuhom, katero nalogo prevzame, da ustanovi oddelek varuhov. Udje gasilnega društva, dobro vedoč, da so zasluge, katere si je bivši gospod načelnik pridobil za društvo že pri ustanovitvi, kakor tudi pozneje, ko mu je bil podnačelnik in načelnik reš velike, ga občni zbor imenuje za častnega načelnika gasilnega društva. Mi pa želimo, naj bi se te, po vsej pravici zaslužene časti dolga leta veselil, in naj bi v našem trgu bilo mnogo prijateljev, kateri bi bili gasilnemu društvu naklonjeni, kakor je bil on. V to »pomoz! Bog!«

Iz Kozjanske okolice. (Pojasnenje.) Gospod urednik! Mojega dopisa iz Kozjanske okolice v 2 štev. »Slov. Gosp.« nekaj ljudij mogoče nalašč ni zapopadlo. Trdijo, da dolži dopisnik novega Šentpeterskega župana krivice pri denarji. To mi še ni na misel prišlo, ker ne vem nobene od njega, ampak, kakor ste me, gospod urednik gotovo razumeli, jaz sem hotel semo proti liberalnemu »Tagespostinemu« prijatelju pokazati, da se sploh nikjer ni na liberalnega župana prav zanesti, da bo za občinsko korist skrbel, ampak zanesti se smeš edino le na trdno katoliškega vestnega župana.

Iz Kostrivnice. (Lovske reči.) Poln sladkega veselja je za posvetne ljudi predpustni čas; zato je pač škoda, da je letos takó kratek. Toda naš Karžupnik si je hitro vedel in znal pomagati. Kako pa? bote rado vedno popraševali vsi, ki si želite prav dolg predpusten čas. No, pomagal si je s tem, da je ta čas nekoliko nategnil, v resnici! »Slov. Gospodar« ima le prav, ko ga imenuje že leta 1877 v svoji 18. številki »neizgruntano pametno glavo«. Začel pa je obhajati svoj pust ali »fašenk« v sredi meseca grudna ravnokar preteklega leta. Zdaj pa poslušajte, na kakšen način! Poličanjski najemnik bočkega lova povabil je našega Karžupnika na lov. Na povabilu, katero je dobil, je zapisano: »Kdor ne odpove, ta pride«. Seveda je to povabilo našega junaka zelo razveselilo, pa kaj ampak radoval se je zato, da je izvedel dan, katerega bo lov na Boču. On je namreč strasten lovec: v največji burji, ko se na Boču ne vidi pet korakov daleč, zbere svoje ljudi in hoté ali nehote morajo na megleni Boč, kjer jim potem zve-

rinjad baje kar živa v torbe poskače. Ne da bi naznani v Poličane, da ga ne bode na lov, hitel je z nekimi ljudmi na Boč ter se postavil na oni kraj, kjer mejita poličanski in kostrivniški lov. Tam je prežal, kakor maček na miši ter čakal zajcev in srnjakov, ki bi pribežali iz sosednega revirja, kjer so jih preganjali poličanski lovci. No sreča mu je bila nekaj časa še precej mila, toda kaj je to? Po bliskovo se mu približuje grozna pošast črna, kakor bi jo bil kdo ravnokar iz dimnika potegnil, nima ne ušes, ne repa, dolgo, dolgo dlako! Ko našega prežarja zagleda, naenkrat postoji ter mu gleda nepremično v prestrašene oči. S klicem: »Divji kozel je!« počí dvakrat po njem, za njim pa še dva Karžupnikova tovariša, pa glej, o čudo! Nobena krogla se ga ne prime, ampak pošast dirja naprej naš junak pa vrže puško čez ramo z besedami: »Hostni vrag je!« urno odmaha s tovariši na svoj dom. Drugi dan se je po vsej Kostrivnici raznesla novica, da je Karžupnik na Boču streljal hostnega vraga, ta pa ni bil nihče drugi, kakor Wallandov — lovski pes, ki je moral na takó žalostni način izdihniti svojo pasjo dušo! O Karžupnik, ti si v resnici »neizgruntano pametna glava!«

Iz Ptuj. (Slov. petje.) Vnovič vzhaja zvezda na jasnem obnebju mile nam slovenske domovine. Ona zvezda, koja je bodrila pred 10. leti, rekli bi, skoraj takrat tú še osamela, ona je vstala vnovič z večjo radostjo, da praznuje svojo veličastno 10letnico. In ta zvezda je naše »Slovensko pevsko društvo« v Ptuj. Zato ozira se ona na Vas, častite pevke in častiti pevci, s prošnjo za vašo pripomoč, da pokažemo, kaj zamore slovenka pesen. Odbor »Sloven. pevsk. društva« sklenil je v svoji zadnji seji sledeče: 1. Desetletnica se bode letos vršila dne 5. avgusta v Ptuj. 2. Pele se bodo pa sledeče pesmi in sicer mešani zbori: Dr. Gust. Ipavec: »Pod prozorom«, za kor in čveterospev; Volarič: »Slovenskim mladenkam«, za ženski zbor s spremljevanjem orkestra; Foerster: »Venec Vodnikovih pesnij«, s spremljevanjem orkestra. Moški zbori: Dav. Jenko: »Na moru«, Foerster: »Slamo« in Nedved: »Vojaci na poti«. Note novih pesnij se že tiskajo ter se bodo kmalu razpošiljale. Če bi se pa utegnili pripetiti, da bi kje glasov znanih, zgoraj navedenih pesnij pomanjkova/o, prosimo p. n. gosp. povrjenike, naj se v tem oziru nemudoma obrnejo na odbor »Slovensk. pevsk. društva« v Ptuj, da se zamorejo pesni vezhati prej, ko mogoče, posebno sedaj po zimskih večerih. Najbolj častno pa bode, kakor za pevce, tako za društvo, če se nam posreči, da se 10letnica izborna obnese. Vsa slavna društva uljudno opozarjamo na 10letnico »Slovenskega pevsk. društva« v Ptuj.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj, Državni zbor se snide dne 22. februarja in kakor se govori, ima že vlada več postavnih predlog pripravljenih, ali med njimi ni sprememba volilne pravice. — Ministerstvo se posvetuje skorej dan za dnem, najbrž jim hodi za predloge, ki jih naj dobi državni zbor v posvetovanje. — Linski škof, Dr. Doppelbauer, so dobili od Nj. veličanstva visoko odlikovanje, komandarski križ sv. Leopolda.

Češko. Konservativni veleposestniki so bili doslej na strani staročeskijh poslancev, ali kakor je sedaj podoba, razpade ta zveza in veleposestniki stopijo na nemško, liberalno stran. — Pri sodnijskih razpravah sedaj udje